

ת"פ 55755/10/15 - מדינת ישראל נגד אורי משיח משה דוק - עניינו הסתיים, מנחם מנדל דוק, אוריה משה, שמעון עמרם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 55755-10-15 מדינת ישראל נ' דוק ואח'

לפני המאשימה: כבוד השופטת נעה תבור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יניב זוסמן

נגד

הנאשמים: 1. אורי משיח משה דוק - עניינו הסתיים
2. מנחם מנדל דוק
3. אוריה משה
ע"י ב"כ עו"ד אלון בן זיו
4. שמעון עמרם

החלטה לנאשם 3

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו (יחד עם אחרים) עבירות של תקיפה, שימוש בכח למנוע מעצר והעלבת עובד ציבור.
2. כתב האישום הוגש באוקטובר 2015.
3. בתאריך 3.4.17 הגיש ב"כ הנאשם כפירה מפורטת והוסיף בסופה הודעה על כוונתו להעלות טענה מקדמית של הגנה מן הצדק. הטעם שהוזכר הוא כי מח"ש לא חקרו את התיק והוא נסגר ללא חקירה משיקולים של ענין ציבורי זאת על אף שהנאשם העלה טענות בדבר אלימות שוטרים כלפיו וכלפי נאשמים אחרים.
4. בישיבה שהתקיימה למחרת ביקש הסנגור לקבל לידיו את אישור השפיטה, אישור השליחה של גניזת התיק ואישור הפרקליטות להעברת התיק לידי התביעה.
5. בתאריך 31.8.17 הגיש הסנגור בקשת ארכה להגשת בקשה מפורטת לגבי טענת ההגנה מן הצדק. הסנגור טען כי המסמכים המבוקשים לא נמסרו לידיו ובהעדרם לא יוכל להעלות טענה של הגנה מן הצדק. המאשימה בתגובתה השיבה כי העבירה לסנגור זה מכבר את תשובת מח"ש לענין סגירת התיק ולגבי אישור הפרקליטות ציינה כי מדובר בתרשומת פנימית.

6. לכך הגיש הסנגור תגובה נוספת בה העלה טענה חדשה כי בהעדר אישור שליחת המכתב ממח"ש אל הנאשם, מתקיימות הנסיבות שנדונו ברע"פ 3588/16 **אלקובי ואח' נ' מ"י** (27.3.17) ועל כן יש להורות על ביטול כתב האישום.
7. במהלך הדיון שהתקיים היום הובהר כי המכשולים הטכניים הנוגעים להעברת מסמכים לעיון הסנגור הוסרו ועל כן אין עוד צורך לדיון בבקשה המקורית שהוגשה. הוצג לסנגור המכתב שנשלח אל הנאשם ובו הזמנתו למסור פרטים אודות התלונה שהגיש במסגרת הודעתו במשטרה (מיום 24.3.15) וכן הודעת מח"ש על סגירת התיק (מיום 16.8.15) שהיא בבחינת אישור שפיטה. לגבי העברת הסמכות מן הפרקליטות אל יחידת התביעות של המשטרה ממילא כבר ניתנה החלטת חברי כב' השופט דרויאן ביום 5.12.16 בה דחה את טענת הפגם בסמכות.
8. לפיכך, במהלך הדיון נזנחה הטענה למתן ארכה להגשת טענה מפורטת להגנה מן הצדק ותחת זאת עתר הסנגור לביטול כתב האישום תוך שהפנה לענין **אלקובי הנ"ל**. לא היתה מחלוקת שאין בתיק אישור מסירה לנאשם של המכתב מאת מח"ש מיום 24.3.15. על פי טענת הסנגור התוצאה היחידה האפשרית היא ביטול כתב האישום או לפחות עיכובו עד לבירור טענות הנאשם במח"ש. לטענת הסנגור מדובר ביישום טכני של החלטת בית המשפט העליון.
9. אני דוחה טענת הסנגור ולא מצאתי מקום לביטול כתב האישום או לעיכוב שמיעת הראיות. תיק החקירה במח"ש נסגר מטעמים של ענין לציבור ולא בשל הנחה של מח"ש כי הנאשם זנח טענותיו. בענין **אלקובי** סברה מח"ש בטעות כי התלונה נזנחה בעוד שלא כך היה בפועל. משהתבררה הטעות קם צורך לתקנה בדרך של בירור התלונה לגופה. לא כן במקרה שלפני. לא שיקולים הנוצצים בתלונת הנאשם או ביחסו כלפי התלונה עמדו בבסיס החלטת הסגירה ועל כן אין נתון חדש שלא היה בידיעת מח"ש בעת קבלת ההחלטה. יתר על כן התברר כי נאשם 1 (שבינתיים נמחק מכתב האישום) הגיע למח"ש ומסר תלונה מפורטת כך שקיימת אינדיקציה ברורה לכך שבתיק התקיימה חקירה מסוימת טרם החלטה על סגירתו. יצוין כי גם בעניינו של נאשם 1 ולמרות קיומה של חקירת מח"ש, הוחלט על סגירת התיק משיקולים של ענין לציבור. ניתן ללמוד מהשתלשלות הדברים כי נסיבות האירוע נבחנו במח"ש ולמרות בחינתן סברה הרשות החוקרת כי אין מקום להגשת כתב אישום. בנסיבות אלו הדרך להשיג על החלטת מח"ש קבועה בסעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי ולא בדרך של חיוב עקיף של מח"ש לפתוח את תיק החקירה שנסגר.
10. ערר על החלטת מח"ש, גם אם יוגש וגם אם יישמע על אף השיהוי בהגשתו, אין בו לעכב שמיעת הראיות. נכון להיום יש החלטה עניינית של הגוף החוקר ותוצאות ערר הנן בבחינת השערה ספקולטיבית שאינה מצדיקה עיכוב בשמיעת הראיות. בהקשר זה אציין כי בקשת נאשם 3 לביטול ההליך עד לבירור תלונתו במח"ש נגועה בשיהוי ניכר. לפחות מאז ראשית אפריל 2017 אז העלה הסנגור הסתייגויות לגבי התנהגות מח"ש, לא פעל הנאשם ולא עשה דבר לקידום בירור עניינו במח"ש, לא פנה במכתב, לא הגיש תלונה מפורטת ולא הפגין מצדו כל ענין בקיומו של הליך כאמור. לא מצאתי הצדקה עניינית לשיהוי זה עד שהתקרבו ובאנו עד ערב שמיעת ההוכחות. יצוין עוד כי עיכוב הדיון יפגע משמעותית בשני הנאשמים הנוספים הכרוכים באותו כתב אישום ואשר לגבי כולם נקבע מועד שמיעת ראיות לפני חודשים רבים.

שמיעת הראיות תתקיים כסדרה במועדים שנקבעו.

עמוד 2

המזכירות תעביר החלטה לעיון ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.